

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 17/2025
06.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Милоша Игњатовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Игњатовића, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 139/21 од 29.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 222/24 од 22.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Игњатовића, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 139/21 од 29.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 222/24 од 22.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 139/21 од 29.01.2024. године окривљени Милош Игњатовић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му се урачунава време лишења слободe од 13.12.2016. године до 14.12.2016. године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљениог је одузета опојна дрога канабис укупне нето масе 594,95 грама, упакована у два пакета чији изглед и појединачне нето масе су описане у изреци пресуде, у којој су ближе описан и мобилни телефон и картица који су од окривљеног одузети на основу члана 87. КЗ. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 50.000,00 динара и трошкове кривишног поступка Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду у износу од 119.020,00 динара, у року од месец дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 222/24 од 22.10.2024. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Милоша Игњатовића преиначена

је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 139/21 од 29.01.2024. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Милоша Игњатовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време лишења слободе од 13.12.2016. године до 14.12.2016. године, док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Игњатовића, адвокат Милан Латинковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Игњатовића, адвокат Милан Латинковић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али из захтева произилази да суштински истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истицањем да радње за које је окривљени Милош Игњатовић оглашен кривим не садрже законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер се у изреци првостепене пресуде не наводи која радња би се имала сматрати преношењем опојне дроге ради даље продаје.

Изнете наводе захтева, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје, купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу.

У конкретном случају, у изреци првостепене пресуде поред субјективних обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, описана су и сва објективна обележја овог кривичног дела, за које је окривљени Милош Игњатовић оглашен кривим, а која се тичу објекта радње, у конкретном случају, канабиса и тетрахидроканабинола који се налазе на Списку

психоактивних контролираних супстанци, и саме радње извршења која се састоји у неовлашћеном преношењу опојне дроге ради продаје, а коју је окривљени Милош Игњатовић предузео дана 12.12.2016. године, управљајући својим аутом „Fiat Brava“, регистарских ознака ..., у ком је испод хаубе у близини предњег ветробранског стакла, преносио два пакета канабиса, укупне нето масе 594,95 грама (294,67+300,28), које му је претходно у близини своје куће у ... предао окривљени АА, према ком је поступак правноснажно окончан, а која опојна дрога је у ауто окривљеног Милоша Игњатовића пронађена када је у Новом Саду заустављен од стране полицијских службеника.

Према налажењу Врховног суда, описане радње, које је окривљени Милош Игњатовић предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела неовлашћена прозводња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Игњатовића, адвоката Милана Латиновића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, оцењени као неосновани.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости, браниоца окривљеног Милоша Игњатовића, указује и да је побијана првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицањем да са пресуда заснива на доказу који није изведен на главном претресу и то на пресуди којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела окривљеног АА.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 419. став 1. ЗКП, на коју се указује изнетим наводима захтева, постоји ако се пресуда заснива на доказу који уопште није изведен на главном претресу, чиме би се онемогућило да се веће непосредно упозна са доказима.

Одредбом члана 405. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да се упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако је реч о исказу саопштеног према ком је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Према стању у списима, а супротно наводима захтева, првостепени суд је у доказном поступку извршио увид у правноснажну пресуду Вишег суда у Новом Саду Спк 40/17 од 14.06.2017. године.

У конкретном случају, првостепена пресуда се не заснива на правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду Спк 40/17 обзиром да је суд у доказном поступку у складу са чланом 405. ЗКП, извршио увид у исту што би значило да је из ње утврдио да је донета од стране за то надлежног суда, да њена веродостојност није оспорена и да је окривљени АА осуђен због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а што јасно

произлази и из образложења првостепене пресуде на страни 19. став трећи и страни 20. став први, у ком се наводи да садржина споразума није цењена.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Игњатовића, адвоката Милана Латиновића, којима се указује да је побијана првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног Милоша Игњатовића подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, у чије разматрање се овај суд није упуштао јер наведена повреда закона не представља законски разлог из члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић